

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dawid Nosewicz

Protokolant: Dominika Loll

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chojnicach M. O.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 stycznia 2016 r. sprawy

K. T. (1) (T.)

syna T. i K. z domu F., ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 3 października 2015 r., w C. ul. (...), w lokalu (...) z niezamkniętej kasetki, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 500 zł na szkodę R. H.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

II. w nocy 6 października 2015 r., w C. ul. (...), usiłował włamać się do lokalu (...) w ten sposób, że poprzez wybicie kamieniem szyby w drzwiach wejściowych wszedł do jego wnętrza, skąd usiłował zabrać w celu przywłaszczenia bliżej nieustalone przedmioty, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na jego zatrzymanie w bezpośrednim pościgu przez funkcjonariuszy Policji, przy czym straty w wyniku uszkodzenia drzwi wyniosły 500 zł na szkodę R. H.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

III. w nocy z 8 na 9 października 2015 r., w C. przy ul. (...), usiłował włamać się do samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że odgiął przednie drzwi pojazdu z lewej strony uszkadzając je, po czym odciągnął zabezpieczenia zamka, dostając się do wnętrza pojazdu, lecz celu swojego nie osiągnął z uwagi na brak mienia będącego w jego zainteresowaniu, czym spowodował straty w kwocie 650 zł na szkodę M. Ł.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

IV. w nocy z 8 na 9 października 2015 r., w miejscowości C. przy ul. (...), usunął dokumenty firmowe w postaci faktur dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w ten sposób, że z niezabezpieczonego samochodu V. zabrał teczkę z powyższymi dokumentami, czym działał na szkodę K. T. (2),

tj. o czyn z art. 276 kk

V. w dniu 22 października 2015 r., w C. gmina C., włamał się do domu jednorodzinnego poprzez wybicie szyby w oknie, skąd zabrał w celu przywłaszczenia młotek z drewnianym trzonkiem wartości 40 zł, gdzie łączna wartość strat powstała w wyniku kradzieży młotka i uszkodzenia okna wyniosła 290 zł na szkodę J. P.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

VI. w dniu 27 października 2015 r., w C., włamał się do domu jednorodzinny poprzez wybite kamieniem szyby w drzwiach balkonowych, skąd zabrał w celu przywłaszczenia tabletki marki P. nr seryjny (...), złotą obrączkę i złoty pierścionek z diamentem, gdzie straty łączne w wyniku kradzieży wyniosły 2.450,00 zł na szkodę A. O. oraz w wyniku uszkodzenia drzwi balkonowych spowodował straty w wysokości 180,00 zł na szkodę E. C.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

VII. w dniu 29 października 2015 r., w C., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zabrał w celu przywłaszczenia trzy rowery i okulary słoneczne o łącznej wartości 1.450 zł:

- z garażu przy ul. (...) rower marki M. (...) nr (...), koloru białego i okulary słoneczne o wartości 850 zł na szkodę M. M.,

- na ul. (...) rower o wartości 200 zł na szkodę K. K.,

- na ul. (...) rower typu damka marki (...) wartości 400 zł na szkodę R. S.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

VIII. w dniu 29 października 2015 r., w C., z niezamkniętego samochodu, zabrał w celu przywłaszczenia portfel wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 150 zł, kartę bankomatową, dowód osobisty i prawo jazdy, a następnie przy pomocy tej karty „zblizeniowo” – bez użycia kodu (...) płacił za zakupiony towar na kwotę 152,76 zł, gdzie łączna suma strat wyniosła 302,76 zł na szkodę Z. P.,

tj. o czyn z art. 278 § 5 kk

I. uznaje oskarżonego K. T. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 kk i za to na mocy art. 278 § 1 kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznaje oskarżonego K. T. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę roku pozbawienia wolności,

III. uznaje oskarżonego K. T. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę roku pozbawienia wolności,

IV. uznaje oskarżonego K. T. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 276 kk i za to na mocy art. 276 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

V. uznaje oskarżonego K. T. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego opisanego w pkt V części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę roku pozbawienia wolności,

VI. uznaje oskarżonego K. T. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę roku pozbawienia wolności,

VII. uznaje oskarżonego K. T. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego opisanego w pkt VII części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 278 § 1 kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. uznaje oskarżonego K. T. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 5 kk i za to na mocy art. 278 § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IX. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego K. T. (1) kary pozbawienia wolności i jako karę łączną wymierza mu karę roku pozbawienia wolności,

X. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego K. T. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- a) R. H. kwoty 1.000,00 (tysiąc 00/100) złotych,
- b) M. Ł. kwoty 650,00 (sześćset pięćdziesiąt 00/100) złotych,
- c) J. P. kwoty 290,00 (dwieście dziewięćdziesiąt 00/100) złotych,
- d) A. O. kwoty 2.150,00 (dwa tysiące sto pięćdziesiąt 00/100) złotych,
- e) E. C. kwoty 180,00 (sto osiemdziesiąt 00/100) złotych,
- f) Z. P. kwoty 302,76 (trzysta dwa 76/100) złotych,

XI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. T. (1) kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania od dnia 6 października 2015 r. do dnia 7 października 2015 r., w dniu 9 października 2015 r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 29 października 2015 r. do dnia 26 listopada 2015 r., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

XII. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 721/15

Uzasadnienie wyroku w sprawie II K 721/15

(na podstawie art. 424 § 3 kpk uzasadnienia orzeczenia ograniczone zostało jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że oskarżony K. T. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstw:

1. z art. 278 § 1 kk w ten sposób, że w dniu 3 października 2015 r., w C. ul. (...), w lokalu (...) z niezamkniętej kasetki, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 500 zł na szkodę R. H.,
2. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w ten sposób, że w nocy 6 października 2015 r., w C. ul. (...), usiłował włamać się do lokalu (...) w ten sposób, że poprzez wybite kamieniem szyby w drzwiach wejściowych wszedł do jego wnętrza, skąd usiłował zabrać w celu przywłaszczenia bliżej nieustalone przedmioty, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na jego zatrzymanie w bezpośrednim pościgu przez funkcjonariuszy Policji, przy czym straty w wyniku uszkodzenia drzwi wyniosły 500 zł na szkodę R. H.,
3. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w ten sposób, że w nocy z 8 na 9 października 2015 r., w C. przy ul. (...), usiłował włamać się do samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że odgiął przednie drzwi pojazdu z lewej strony uszkadzając je, po czym odciągnął zabezpieczenia zamka, dostając się do wnętrza pojazdu, lecz celu swojego nie osiągnął z uwagi na brak mienia będącego w jego zainteresowaniu, czym spowodował straty w kwocie 650 zł na szkodę M. Ł.,

4. z art. 276 kk w ten sposób, że w nocy z 8 na 9 października 2015 r., w miejscowości C. przy ul. (...), usunął dokumenty firmowe w postaci faktur dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w ten sposób, że z niezabezpieczonego samochodu V. zabrał teczkę z powyższymi dokumentami, czym działał na szkodę K. T. (2),

5. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w ten sposób, że w dniu 22 października 2015 r., w C. gmina C., włamał się do domu jednorodzinnego poprzez wybite szyby w oknie, skąd zabrał w celu przywłaszczenia młotek z drewnianym trzonkiem wartości 40 zł, gdzie łączna wartość strat powstała w wyniku kradzieży młotka i uszkodzenia okna wyniosła 290 zł na szkodę J. P.,

6. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w ten sposób, że w dniu 27 października 2015 r., w C., włamał się do domu jednorodzinnego poprzez wybite kamieniem szyby w drzwiach balkonowych, skąd zabrał w celu przywłaszczenia tabletek marki P. nr seryjny (...), złotą obrączkę i złoty pierścionek z diamentem, gdzie straty łączne w wyniku kradzieży wyniosły 2.450,00 zł na szkodę A. O. oraz w wyniku uszkodzenia drzwi balkonowych spowodował straty w wysokości 180,00 zł na szkodę E. C.,

7. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w ten sposób, że w dniu 29 października 2015 r., w C., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zabrał w celu przywłaszczenia trzy rowery i okulary słoneczne o łącznej wartości 1.450 zł:

- z garażu przy ul. (...) rower marki M. (...) nr (...), koloru białego i okulary słoneczne o wartości 850 zł na szkodę M. M.,

- na ul. (...) rower o wartości 200 zł na szkodę K. K.,

- na ul. (...) rower typu damka marki (...) wartości 400 zł na szkodę R. S.,

8. z art. 278 § 5 kk w ten sposób, że w dniu 29 października 2015 r., w C., z niezamkniętego samochodu, zabrał w celu przywłaszczenia portfel wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 150 zł, kartę bankomatową, dowód osobisty i prawo jazdy, a następnie przy pomocy tej karty „zblizeniowo” – bez użycia kodu (...) płacił za zakupiony towar na kwotę 152,76 zł, gdzie łączna suma strat wyniosła 302,76 zł na szkodę Z. P..

Kwalifikacja prawna czynów zarzucanych oskarżonemu nie budziła żadnych wątpliwości.

Czyn przypisany oskarżonemu w punkcie I stanowił występki z art. 278 § 1 kk. K. T. (1) zabrał bowiem mienie należące do innej osoby w postaci pieniędzy. Również czyn opisany w punkcie VII wniosku o ukaranie stanowił występki z art. z art. 278 § 1 kk, przy czym popełniony on został w warunkach przestępstwa ciągłego. Oskarżony bowiem w dniu 29 października 2015 r., w C., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zabrał w celu przywłaszczenia trzy rowery i okulary słoneczne o łącznej wartości 1.450 zł. Mając przy tym na uwadze przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 12 kk za wartość szkody wyrządzonej przestępstwem należało uznać wartość wszystkich skradzionych przedmiotów, skoro doszło do popełnienia tylko jednego przestępstwa.

Czyn zarzucany oskarżonemu w punkcie VIII wnioski stanowił natomiast występki z art. 278 § 5 kk. Oskarżony dokonał bowiem kradzieży karty bankomatowej, a mając na uwadze fakt, iż użył on tej karty, nie mógł budzić wątpliwości również fakt, że działał on z zamiarem jej przywłaszczenia, a więc postąpienia z nią jak właściciel.

Czyny zarzucane mu w punkcie II i III wniosku o skazanie w trybie art. 335 § 1 kpk stanowiły natomiast występki z art. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Kradzież z włamaniem polega na wdarcu się do pomieszczenia przez usunięcie przeszkody materialnej i przy użyciu siły fizycznej - w celu kradzieży (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 1972 r., w sprawie I KR 137/72, opubl. OSNPG 1972/12/196). Oskarżony usiłował dokonać mienia stanowiącego własność pokrzywdzonych, jednakże zamiaru swojego nie osiągnął z przyczyn obiektywnych. W przekonaniu Sądu brak było również podstaw, aby uznać, że oskarżony w zakresie czynu popełnionego na szkodę M. Ł. dobrowolnie odstąpił od jego dokonania. Niewątpliwie oskarżony liczył, że w

pojeździe znajdować będzie się mienie, które będzie mógł zabrać. Spodziewał się więc odnaleźć określone przedmioty, których jednak tam nie było. Oskarżony mógł natomiast dokonać zaboru innych przedmiotów, które w pojeździe się znajdowały, jednakże nie tyle porzucił zamiar popełnienia przestępstwa, co po prostu nie interesowały one go jako przedmiot przestępstwa. Dlatego też nie można mówić o dobrowolnym odstąpieniu od dokonania czynu zabronionego, które mogło nastąpić tylko wówczas, gdyby K. T. (1) widząc interesujące go przedmioty odstąpił od zamiaru dokonania przestępstwa w rozumieniu art. 15 § 1 kk.

Dodatkowo usiłując dokonać kradzieży oskarżony uszkodził mienie pokrzywdzonych, które to uszkodzenia przewyższały spodziewane przez niego korzyści.

Podobne uwagi pozostają aktualne w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu w punkcie V i VI wniosku o skazanie, tyle tylko, że w tym przypadku oskarżony zrealizował w pełni zamiar dokonania kradzieży mienia. Doszło więc do dokonania czynu zabronionego, a nie jedynie usiłowania kradzieży z włamaniem.

Natomiast w nocy z 8 na 9 października 2015 r., oskarżony usunął dokumenty w postaci faktur, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w ten sposób, że z niezabezpieczonego samochodu V. zabrał teczkę z zawartością tychże faktur. Nie ulegało też wątpliwości, że faktury są dokumentem w rozumieniu kodeksu karnego, albowiem stanowią dowód zaistnienia określonych zdarzeń gospodarczych (art. 115 § 14 kk). Dlatego też ich usunięcie podlegało odpowiedzialności karnej na podstawie art. 276 kk.

Wskazać w tym miejscu należało, że oskarżony przyznał się w całości do dokonania zarzucanych mu czynów, opisał okoliczności ich popełnienia, a więc Sąd nie miał podstaw, aby uznać, że postępowanie dowodowe wymagało uzupełnienia. W tej sytuacji uwzględnił wniosek o skazanie oskarżonego w trybie art. 335 § 1 kpk.

Przystępując do wymiaru kary Sąd miał na względzie dyrektywy wskazane w treści art. 53 kk i art. 54 kk.

Czyny oskarżonego cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości. Wymierzone kary były współmierne do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia zawinienia oskarżonego. Oceniając stopień społecznej szkodliwości Sąd miał na uwadze, iż oskarżony zachowaniem swoim godził w mienie pokrzywdzonych, w bezpieczeństwo majątku, które podlega szczególnej ochronie prawnej. Ponadto naruszył szereg przepisów ustawy karnej, popełnił też znaczną ilość czynów zabronionych. Dodatkowo usuwając dokumenty oskarżony godził w pewność obrotu gospodarczego.

Wymierzona kara uwzględniała okoliczności łagodzące i obciążające oskarżonego.

Na korzyść oskarżonego przemawiał fakt, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził żal i skruchę.

Z drugiej jednak strony oskarżony był już karany sądownie za przestępstwa podobne. Pomimo młodego wieku popełnił ponownie znaczną ilość czynów zabronionych, na szkodę różnych pokrzywdzonych. Ponadto toczy się przeciwko niemu jeszcze inne postępowanie karne o przestępstwa podobne.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu K. T. (1):

- za czyn z art. 278 § 1 kk, na mocy art. 278 § 1 kk, karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, karę roku pozbawienia wolności,
- za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, karę roku pozbawienia wolności,
- za czyn z art. 276 kk, na mocy art. 276 kk, karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, karę roku pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, karę roku pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, na mocy art. 278 § 1 kk, karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 278 § 5 kk, na mocy art. 278 § 1 kk, karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego K. T. (1) kary pozbawienia wolności i jako karę łączną wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd zastosował zasadę całkowitej absorpcji uznając, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, będzie wystarczającą oceną zachowania się sprawcy oraz osiągnięciem celów zapobiegawczych i wychowawczych, a także będzie wystarczającą reakcją Sądu w zakresie potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd miał bowiem na uwadze fakt, iż oskarżony przyznał się w całości do popełnienia zarzucanych mu czynów i nie utrudniał postępowania.

Jednocześnie w przekonaniu Sądu jedynie kara pozbawienia wolności była adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego i stopnia jego zawinienia. Oskarżony musi zdawać sobie sprawę z konieczności przestrzegania obowiązującego porządku prawnego i nieopłacalności popełniania przestępstw. Wykazał on rażące lekceważenie dla akceptowanych społecznie norm, dlatego też reakcja Sądu musiała być zdecydowana. Sąd uznał więc, że jedynie odpowiednio ukształtowana kara pozbawienia wolności skłoni go do refleksji nad własnym postępowaniem. W przypadku kolejnego łagodnego potraktowania, w ocenie Sądu nie wyciągnąłby on żadnych wniosków na przyszłość i nie zostałby osiągnięty wychowawczy cel kary. Jednocześnie Sąd uznał, że jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności za przypisane oskarżonemu czyny była adekwatna i sprawiedliwa. Sąd nie znalazł więc żadnych podstaw, aby wykonanie kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego warunkowo zawiesić.

W ocenie Sądu, z uwagi na charakter popełnionych przez oskarżonego czynów, sposób działania, zupełnie lekceważący stosunek do obowiązujących norm prawnych i moralnych, nasilenie złej woli, ale również mając na uwadze postawę oskarżonego, który jest zupełnie bezkrytyczny w swoim postępowaniu należało podjąć zdecydowane działania w celu zapobieżenia podobnym sytuacjom. K. T. (1), mimo uprzedniej karalności za przestępstwa podobne, co więcej- mimo prowadzenia przeciwko niemu innego postępowania karnego, nie wyciągnął żadnych wniosków ze swojego postępowania, nadal lekcewał obowiązujący porządek prawny i popełnia kolejne przestępstwa. Świadczyło to o głębokiej demoralizacji oskarżonego, który jest jednostką niepoprawną, wymagającą intensywnej resocjalizacji, co osiągnąć można jedynie w warunkach zakładu karnego. Koniecznym jest izolacja oskarżonego, aby miał on czas na przemyślenie swojego postępowania, dokonanie refleksji i wyciągnięcie właściwych wniosków na przyszłość. Było to wyraźnym sygnałem dla organów wymiaru sprawiedliwości. Jednocześnie po raz kolejny łagodne potraktowanie oskarżonego mogłoby zostać przez niego potraktowane jako przejaw pobłażliwości i przyzwolenia na podobne zachowania. Jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności była więc karą właściwą wobec oskarżonego. Jednocześnie, w przekonaniu Sądu, wymierzona kara z uwagi na charakter czynu i dotychczasowy sposób życia nie była karą rażąco surową. Brak przy tym przesłanek do nadzwyczajnego złagodzenia tej kary, albowiem Sąd nie dopatrywał się żadnych szczególnych okoliczności łagodzących.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego K. T. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

g) R. H. kwoty 1.000,00 (tysiąc 00/100) złotych,

h) M. Ł. kwoty 650,00 (sześćset pięćdziesiąt 00/100) złotych,

- i) J. P. kwoty 290,00 (dwieście dziewięćdziesiąt 00/100) złotych,
- j) A. O. kwoty 2.150,00 (dwa tysiące sto pięćdziesiąt 00/100) złotych,
- k) E. C. kwoty 180,00 (sto osiemdziesiąt 00/100) złotych,
- l) Z. P. kwoty 302,76 (trzysta dwa 76/100) złotych.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. T. (1) kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania od dnia 6 października 2015 r. do dnia 7 października 2015 r., w dniu 9 października 2015 r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 29 października 2015 r. do dnia 26 listopada 2015 r., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od obowiązku ich uiszczenia. Oskarżony nie pracuje, obecnie pozostaje pozbawiony wolności, a wobec wymienienia bezwzględnej kary pozbawienia wolności, dodatkowo obciążanie go kosztami byłoby zbyt uciążliwe.

Sędzia Sądu Rejonowego w Chojnicach

Dawid Nosewicz, 08.02.2016 r.

Zarządzenia:

1. odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień
2. odpis wyroku z uzasadnieniem oraz pouczeniem o apelacji doręczyć oskarżonemu K. T.
3. przedłożyć z wpływem apelacji lub prawomocne

Sędzia Sądu Rejonowego

Dawid Nosewicz, 08.02.2016 r.